

Гласник Удружења Ложача Државних Железница у Београду
 Glasnik Udruženja Ložaća Drž. Železnica u Beogradu. — Glasilo Udruženja Kurjačev Drž. Železnica v Beogadu

ГОД. X

Излази 12 пута у години.
 Поједини број 1 динар
 Годиш претплата 12 дин.

Izlazi 12 puta u godini
 Pojedini broj 1 dinar
 Godiš. pretplata 12 din

Ishaja 12 krat v letu
 Posamezna številka 1 din.
 Letna naročnina 12 din.

Београд, 1 фебруара 1933 г.
 Beograd, 1 februara 1933 g.
 Beograd, 1 februarja 1933 g.

Број 2

Пажња члановима

Овим уредништво извештава чланове, да је у прошлом броју погрешно оштампан датум на узглављу 1 јануар 1932 год., место 1 јануар 1933 год.

Уједно се извештавају чланови да овај број листа није могао раније да изађе, јер смо штампарију променили због учињених грешака приликом ранијих штампања.

УРЕДНИШТВО

Pažnja članovima

Овим уредништво извештава, да је у прошлом броју погрешно оштампан датум на узглављу 1 јануар 1932 год., место 1 јануар 1933 год.

Уједно се извештавају чланови да овај број листа није могао раније да изадје, јер смо штампарију променили због учињених грешака приликом ранијих штампања.

УРЕДНИШТВО

Zaboravljene žrtve

У борби за економски развој и привредно благостанје човећанства, човећи мозак успео је да изуми најсавршеније техничке проналаске. У већитој борби и међусобним такмичењем за што већим богатством и земаљским добрима, човек је успео да својим умом створи огромне машине и стројеве, који под његовим надзором обављају рад уместо њега и замењују његове физичке снаге. Рад, за који је још пре пар деценија било потребно на милијоне радничких

руку, данас обављају механички стројеви, под надзором неколицине људи. И више него у једној грани људске делатности човек је успео да генјално усаврши саобраћај за размену привредних добара. У место блатњавих путева, којима су пре стотину година месецима путовали дугачке трговачке каравани, данас се пружају гвоздени путеви, којима лудачком брзином јуре огромне машине, преносећи путнике и привредна добра.

Ката би неким чудом васкрснуо Стипхенсон, он сигурно неби веровао својим очима, шта су од његове прве локомотиве napravili његови потомци.

И док је човек у тој већитој борби за стичањем богатства, успео да победи и саму природу дотле није успео да обезбеди оно што је најдрагоценје и најсветије, да обезбеди животе оних којима је предао на руковање своје техничке проналаске, који му служе као главно оруђе у борби за економску независност. Многобројне су човеће жртве које svakodnevno падају у тој борби за економско благостанје народа. Многобројне су у црно рухо завјене породице, чији су чланови подлегли у тој борби; многобројна је сиročад, чији је родитељ пao као жртва модерне технике, многобројни су инвалиди, који су своје удове оставили širom cele земље, у одбрани своје Отадзбине и за економско благостанје свог народа. Док са једне стране, ови савремени технички проналасци савременог жељезничког саобраћаја доносе огромна богатства, дотле са друге стране истражују крвави данак од човека који њима рукује. Svakodnevno су, извештаји шефова саобраћајних јединица испуњени рубриками о несретним случајевима, у којима поједини службеници остављају своје животе или своје удове.

Jedan od takvih slučajeva desio se je pre punih šest godina, na pruzi Maribor—Ljubljana, kada se je na dan 8 Avgusta 1926 godine izmedju stanica Laze—Zalog lokomotiva brzog voza br. 505 survala u provaliju jednog železničkog propusta. I ovaj slučaj pao bi davno u zaborav, a akta komisijskog izveštaja pokrila bi odavno arhivska prašina, kada nebi posle punih šest godina, stigla jedna žalba iz direkcije Ljubljana u Gen. direk. Beograd. Žalba kojom se naš član Franjo Ramftl žali i traži da se naspram njega pravilno primeni slovo zakona; da mu se obezbedi životni opstanak, pošto je on kod pomenutog nesretnog slučaja ostavio svoju desnu nogu do kuka tamo negde u planinskim gudurama jednog železničkog propusta izmedju stanica Laze—Zalog. Pozvat od Izbranog Suda osiguranja državnog saobraćajnog osoblja, Franjo Ramftl došao je u Beograd. Došao je na dve drvene štake, da svojim osakaćenim telom posvedoči pred sudom, da on više nije u stanju zaraditi koru hleba za sebe i svoje šestoro dece; pošto je svu svoju mladost, snagu, i zdravlje, pa i jedan deo svoga tela ostavio na železničkoj pruzi Maribor—Ljubljana, pa je usled toga primoran da traži zakonsku sudsku odluku.

Do odluke Izbranog Suda za osiguranje saobraćajnog osoblja (koja još nije pala) stoji da li se Franji Ramftlu neće još jednom dogoditi nepravda, kao što se mu je dogodila pre šest godina od strane najveće humanitarne ustanove (bolničkog fonda) drž. žel. kojoj je on šestnajest godina savesno uplaćivao svoj ulog, u nadi da će mu ona u danima bolesti pružiti potrebnu pomoć, a medjutim kada je on u bolnici lebdeo izmedju života i smrti on je morao od svoje krvlju odkupljene rente otrgnuti novac i platiti bolničke troškove za amputaciju svoje desne noge.

Nadamo se da će odluka Izbranog Suda za osiguranje saobraćajnog osoblja biti pravedna, i u granicama zakona obezbediti Franji Ramftlu najpreče životne potrebe.

Naš društveni Glasnik

Splošno je poznato, da je v današnjem družabnem življeju tisak najmočnejše orožje za doseg postavljenih ciljev. Vsakemu društvu vsakoj organizaciji, i t. d. prvi je pogoj za uspešno delovanje, dobar društveni list. Dnevni, nedelni in mesešni časopisi so ona mogočna sredstva, ktera zmagovito propagirajo načela in ciljeve vsake društvene jedinice, skupljene v posameznih organizacijah, in vodijo dotično sklpino ljudi, do končnega cilja. Društveni časopisi so v pravem pomenu besede, zrcalo vsakega društvenega delovanja in stremljenja.

Tudi mi kurjači državnih železnic, zavedajoči se kolika se moč nahaja v javnome tisku, bez pomisleka žrtvovali smo potrebna denarna sredstva, da si osnujemo svoj stručni list.

Medjutim, da bi jedan takšen list mogel uspešno odgovarjat svojoj nalogi, potrebno je imeti zavedne in agilne sodelavce, kterima je resnično na srcu občni blagor tiste družabne skupine. ktero časopis zastopa. Potrebno je imeti odkritosrčne in nesebične sodelavce, kteri bi skroz društveni časopis vodili tiste misli, težnje in stremljenja, ktera so potrebna za doseg končnega cilja, za ktere se dotično društvo dela.

V svakem društvu, nahajajo se poedinci kteri so od prirode obdarjeni z lastnostmi, ktere so potrebne takim sodelavcem. (Nije potrebna visokoškolsko izobrazba). Potrebno je samo to, da takvi poedinci te svoje prirojene lastnosti, nesebično postavijo na raspoloženje tistem društvu v kterem se nahajajo.

Tudi med nama kurjačima (posebno med slovincima) nahajajo se poedinci, kteri imaju potrebne lastnosti, da bi se mogli s poresom in črninom bojevati, skroz svoj Stručni Glasnik in preko javnosti za doseg svojih, in svojih stanovskih tovaršev pravic. Nažalost, skoraj pri vseh teh tovarših preobvladujemo njihovi osebni gmotni interesi, nad stanovsko zavednostjo, in zato je njihovo intelektualno sodelovanje v boju za moralnim povzpečem našeg Stokovnog Društva ravno nuli. Žalostno ali resnično! Nasprot temu pa prihajajo tožbe Centralnoj Upravi od Ljubljanske Oblasne Uprave zakaj se ne tiskalo članki tudi na slovenskem jeziku u našem strokovnem časopisu? Ja kako jih bo pa uredništvo časopisa tiskalo če jih nihče ne napiše. Jel se mogoče najesti iz prazne sklede?

Zelo je žalostno, da so pojedini naši tovarši kterem je sveta dolžnost da z svojo sposobnostjo pomagajo naše strokovno delo, bili agilni in vneti strokovni delavci samo tako dolgo, dokler so bili na vodilnih mestih, in so sprejemali tisto malo plačila za svoje delo, ko so pa izgubili vodilno vlôgo, in žnjom tisto malo plačo je pa tudi njihova agilnost in vnetje za društveno delo popolnoma usahnulo. Morebit so pričakovali da bo z prestankom njihovega sodelovanja tudi naše društveno glasilo prenehalo živeti? Če so kaj takšnega mlslili so se zelo zmotili! Z prestankom njihovega sodelovanja, našem Stokovnem Časopisu ni oduzeta živlenska energija in tudi ne bo. Ampak zelo je žalostno in tudi sramota za naše kolege slovence, da naš društveni list izhaja brez slovenske besede, ker je splošno poznato da so slovinci najbol izobraženi del našega naroda.

Uredništvu našeg Glasnika prihajajo napomene, da bi ono trebalo pisati članke v slovenskom jeziku. In ravno tako tudi Centralnoj Upravi; To je pa zelo smešna zahteva! Kako bo pa urednik lista pisal slovenske članke, če pa ne zna slovenski govorit. Kaj ni zadosti da piše v srbo-hrvaščini in da sam popolnjuje dostikrat celi časopis, čeprav to nije njegova dolžnost. Drugo; kako bo uredništvo lista vedelo kaj naše slovenske tovarše boli, kakšne so razmere v naših slovenskih krajih, i t. d. Ne, uredništvu lista nije dolžnost da piše članke za pojedine Obl. Upr. a za Ljubljansko še tem mejn, ker se jasno vidi da tovarši iz Ljubljene kteri so še pred kratkim časom bili dobri sodelavci našeg strokovnog časopisa, danes sabotirajo delo društvenog tiska. Temveč priporočamo sledeće: osam in devedeset od sto članov Ljubljanske Obl. Upr. imaju zadosti šolske izobrazbe. Uzmite v roke pero in črnino, napišite, pošljite. Uredništvo lista vam bo hvaležno, ker mu boste stem olakšali teško delo, a hvaležni vam bodo tudi sami tovarši slovinci, ker se bodo stem prepričali da med vama še ni popolnoma umrla stanovska zavednost.

Zupanc Josip

sekretar Centralne Uprave
in član redakcionog odbora.

Излишни напори

У претпоследњем броју Гласника железничара и бродара, органа Југословенски националних железничара и бродара, на другој страни, у трећем ступцу, под насловом, „Велики збор железничара и бродара у Београду“, стоји одштампан један говор, у којем говорник агитује за престанак Стручних Удружења машиновођа и ложача држ. жел. У поменутом говору, говорник констатује, да горе поменута Стручна Удружења до данас нису показала са својим радом никакве позитивне резултате, па је услед тога крајње време, да иста Удружења престану са својим самосталним радом, и да се прикључе као засебне секције Удружењу Ј. Н. Ж. и Б. (Говоримо само у име Удружења ложача држ. жел. и бродова).

Из горе изложеног јасно се види, колико су појединци слабо упознати са радом, и позитивним резултатима у раду Стручног Удружења лож. држ. жел. и бродова. Сувише би далеко отишли, када би се упустили у опширно посматрање о општим резултатима рада, Стручног Удружења лож. држ. жел. и брод., а у место нас говоре чињенице. Говоре сва она морална, материјална и хумана дела, која су родила позитивне резултате у корист свију ложача. Никаква пресија, никакви притисак са стране и томе слично нису натерали ложаче држ. жел. и брод. да постану чланови свог сопственог Удружења, већ су само резултати истинских напора, несебичног рада, и настојања ложачког Удружења, да се побољша тешки положај бедног ложача, привукли исте, под окриље Стручног и хуманог Удружења лож. држ. жел. и бродова Удружење ложача држ. жел. и бродова није циљ, да своје чланове експлоатише путем масних дневница и хонорара, већ да, путем преданог рада, не жалећи ни сопствених жртава, побољша услове живота и рада гаравог ложача.

Многобројни су свакодневни случајеви, да Удружење ложача свесрдно притиче у помоћ својим члановима, заштићавајући интересе ложача са позитивним успехом. Многобројне су свакодневне захвалнице, у којима се чланови топло захваљују свом Удружењу, пошто им је исто притекло у помоћ, у моменту када је иста помоћ била од предсудног значаја по њих саме. Са поносом можемо истаћи, да Удружење лож. држ. жел. и брод. свакодневно издаје на стотине па и хиљаде динара помоћи својим члановима, од својих скромних месечних прихода, па има и случајева, када те помоћи превазилазе половину свих прихода.

Стручно Удружење лож. држ. жел. и брод., стојећи на становишту нераздвојног јединства, братства и слоге, чији се чланови истински залажу за ширење узвишене националне идеје, никада није оспоравало својим члановима да буду уједно и чланови Удружења Ј. н. ж. и б. Захваљујући овој чињеници, данас су без мало сви чланови Удружења лож. држ. жел. и брод. уједно и чланови Удружења Ј. н. ж. и б.

А сада намеће се питање, да ли може Удружење Ј. н. ж. и б. и да ли је ложачима, својим члановима, притекло у помоћ, када су се исти нашли у беди и не-

вољи као у болести и томе слично? Дали је Удружење Ј. н. ж. и б. притекло у помоћ коме ложачу, а своме члану, кад је исти несвесно, нехотично или под утицајем извесних околности, прекршио у служби позитивне железничке прописе, уредбе и наредбе, а у недовољној просвећености, непознавајући довољно исте и давало му заступника, те га материјално и морално потпомогло.

Чињенице и факта дају нама одговор на сва питања: није, већ је Удружење ложача притекло у помоћ појединцу ложачу, у случајевима, када је било потребно. Па шта би нама онда Удружење Ј. н. ж. и б. пружио у замену, за наше Стручно и хумано Удружење на јединственој националној основи.

Напоследку, ако је сва ствар у томе, да се са својим присаједињењем Удружењу Ј. н. ж. и б. искажемо као добри родољуби, онда слободно можемо да кажемо: да се и без тога присаједињења, код сваког па и последњег члана Удружења лож. држ. жел. и брод. налази првенствено истинског и искреног осећања за национално јединство, братство и слогу. Још једном, као искрени родољуби и националци, скидамо капу свима онима, који се истински залажу и жртвују, за ширење националне идеје, братства и слоге, и узвишеног патриотског покрета.

Из изнетих разлога, далеко смо од сваке помисли да ликвидирамо своје Стручно и хумано удружење, које једино може најбоље разумети на наше тешкоће, и животне недаће, па услед тога оно може најбоље чувати како националне тако и животне наше интересе.

**Из канцеларије Центр. Упр.
Удруж. лож. држ. жел. и бродова.**

Из Обласне Управе Београд

У самом почетку оснивања нашег Удружења, ложачи држ. жел. из јужних крајева наше земље, у лепом броју ступили су у чланство. Међутим, разни, ни мало коректни поступци бивших функционера филијале Скопље, који су сматрали материјално добро Удружења за Алај Бегову сламу, довели су, организацију јужних крајева у критично стање, а потпуној дезорганизацији припомогле су напоследку и разне околности. И док су остали Пододбори, благодарећи интензивном и агилном раду функционера Обласне Управе у Београду, сретно пребродили критична времена, дотле су бивши чланови филијале Скопље, остали изоловани, све до данас. Постојећа Обласна Управа, са председником Николом Коларом на челу, свесна да ће Удружење само онда моћи одговорати свом задатку, када ће бити у њему организовани сви ложачи, предузела је поновне кораке, у циљу реорганизовања јужних крајева. Осим тога, од самих ложача држ. жел. из тих крајева, стизале су учестане молбе Обл. Управи да иста предузме поново кораке за успостављање Удружења у тим крајевима. На основу тога, седница Обласне Управе на дан 9-IX-32 год. решила је, да се пошаљу у Јужну Србију два делегата, који ће

извршити организацију у свима ложионицама узаног и нормалног колосека тих крајева. Одлуком седнице, изабрати су за поменуте делегате Никола Колар, председник Обл. Управе и Драгољуб Чубраковић, члан Управног Одбора Централне Управе.

У циљу повереног им задатка, именовани делегати су се упутили на дан 22. децембра прошле године у Скопље где је другог дана (23-ХИ) одржана седница тамошњег Пододбора. Шеф ложионе, госп. инж. Станковић, веома предусретљив, са пуно разумевања за наше тешкоће, изашао је нашим делегатима, као и жељама изнетим на седници Пододбора до граница могућности у сусрет. На поднету молбу, одмах је одредио раденика за рамовање угља приликом намиравања локомотива на рампи. У погледу чишћења локомотива, госп. шеф изјавио је да би одредио и потребне чистаче, ако би магацин ложионе располагао са материјалом за чишћење, а пошто истог моментално нема, то би било излишно одређивати чистаче. На основу тога надамо се, да чим буде ложионица располагала са потребним материјалом, да ће ложаи ложионице Скопље, добити и потребне чистаче, чиме ће бити и рад самог ложаца веома олакшан. Осим тога госп. шеф Станковић изволео је примити новчани депозит Пододбора у ложионичку благајну, како би исти стајао на сигурном месту, пошто Пододбор Скопље не располаже са потребном касом. Са овим, госп. шеф ложионе инж. Станковић дао нам је видног доказа, да се његово старање о подручним му ложаима не односи само у службеном погледу, већ да му је на срцу и добро и напредак самог Удружења ложаца, чиме се истима даје видног подстрека за што савесније обављање своје тешке дужности. На седници, делегат Об. Упр. Никола Колар, известио је Пододбор о текућим пословима Обл. Упр. па је после завршетка седнице продужио пут за ложионицу Охрид.

Наше Удружење, као и ложаи Охридске ложионице имају првенствено да заблагодаре своје шефу ложионице, који је наспрам нашег делегата показао крајњу предусретљивост и са својим искусним саветом много олакшао рад истоме. Господин шеф присуствовао је седници која је отворена у 16 часова по подне у присуству свих од службе слободних ложаца и в. д. машиновођа, и том приликом у своје говору поред савета и упуства истакао је значај једног стручног и хуманог Удружења, које поред старања о материјалном и моралном просперитету својих чланова, треба да упућује исте на што савесније вршење својих званичних дужности, од чега ће произлазити користи не само за особље, већ и за саму саобраћајну установу.

После тога делегат Обласне Управе Никола Колар, пошто се захвалио господину шефу на његовом заузимању и старању образложио је опширно присутним ложаима и в. д. машиновођама значај, циљ, и рад самог удружења, апелујући на исте да се сви окупе у свом сопственом удружењу и да са својим снагама потпомогну остале чланове удружења у њиховом настајању и раду да се струка ложаца поспе на онај степен у социјалном животу који ложаима према њиховој заслуги за

опште благостање земље са пуним правом припада. Затим прешло је се на уписивање чланова и бирање Управе Повереништва.

Ново изабрани повереник Светозар Јовановић, захвалио се на указано му поверењу, апелујући на чланове да га у његовом раду потпомогну, како би Повереништво Охрид са сложним радом допринело општем напретку Удружења. После неvezаних разговора седница је закључена у 18.30 часова и делегат Обласне Управе најсрдачније је испраћен. Идућег дана (26-ХИ-1932 год.) делегат Обласне Управе Никола Колар, одржао је седницу у већ раније постојећем Пододбору Кичево. На жалост, осведочени пријатељ нашег Удружења господин шеф ложионице Иво Цезарац, налазио се услед болести отсутан, па је нашег делегата примио његов заменик г. Радован Дудук, који је одредио све потребно за одржање седнице, која је заказана за 17 часова по подне. Као и у претходним ложионицама, тако и овде делегат Обласне Управе Никола Колар, упознао је Пододбор о текућим пословима Обласне Управе и пружио Пододбору директиве за будући рад.

На седници изнете су од стране чланова разне молбе и жалбе.

Председник Пододбора Фрањо Брозовић, одржао је присутним члановима један значајан говор истичући тешке привредне прилике у земљи, које су првенствено погодиле наше државне железнице. Услед тога и рад Удружења треба прилагодити тим општим приликама.

(наставка у идућем броју)

Из Обласне Управе Београд
Никола Ђ. Колар

Свима члановима Удружења ложаца Државних Железница и Бродова Краљевине Југославије

Пошто су нове чланске карте набављене и разделене свима Обласним Управама да их предају својим члановима, то се овим извештавају сви чланови нашег Удружења, да престају важити старе чланске карте.

1-И-1933 год.
Београд

Из канцеларије Централне Управе
у Београду

Свима члановима Обласне Управе Београд

Пошто многи чланови, нису изузели код својих Управа нове чланске карте, то се препоручује свима члановима да исте што пре изузму из канцеларије Обласне Управе, Пододбора или Повереништва.

Напомиње се свима члановима да им се у будуће неће ништа издавати од Управе, ако нису изузели своје нове чланске карте.

1-И-1933 год.
у Београду

Из канцеларије Обласне Управе
Београд

З а п и с н и к

Одржане годишње конференције ложача државних бродова на дан 12 фебруара 1933 године, у просторијама хотела „Ројал“ у Сарајевској улици број 67 са следећим дневним редом:

1) Извештај председника Централне управе о оснивању и ступању у заједничко Удружење са ложачима државних железница, а по одобрењу Господина Министра саобраћаја МСБр. 13218/32 од 5-VII-1932 године;

2) Извештај Акционог Одбора о раду у прошлој години;

3) Избор и допуна Акционог Одбора;

4) Разно, молбе, жалбе и друга решавања.

У 16.15 часова по подне претседник Централне управе Милован Милић, отвара конференцију, који уз поздравне речи предлаже присутним члановима да се изабере претседник конференције и два оверача записника.

После мале дискусије изабран је за претседника конференције Милован Милић, претседник Централне управе, а за овераче записника: Милан Ђурђевић и Вук Тошић.

Претседник конференције Милован Милић, преста- вио је конференцији присутне госте: г. г. делегата Господина Директора Наумовића, почасног претседника Удружења, Миодрага Поповића; затим Петра Стошића, другог почасног потпретседника; Инж. Живојина Митића, помоћника шефа ложионице Београд и уредника „Стручног Гласника“, као и Јеремића, чиновника Управе града Београда. Конференција је присутну господу бурно поздравила.

Пошто је претседник конференције представио присутну господу, дао је реч г. Поповићу, изасланику Господина Директора Наумовића, који је у своме говору у име господина Директора поздравио све присутне чланове рекавши им да је господин Директор спречен по- слом, па је из тих разлога морао њега упутити да га на овој конференцији заступи и поздрави чланове. У своме говору господин Поповић, поменуо је и име Њ. В. Краља, коме су сви присутни чланови громко одали верност и признање поздравивши Га, да дуг низ година живи Он и Његов Узвишени Краљевски Дом. Пошто је завршио овај свој поздравни говор био је бурно поздрављен и Господин Директор од стране свију присутних чланова.

После поздравне речи господина Поповића, претседник Милован Милић у даљем своме говору поднео је извештај и објаснио циљ ступања у заједничко Удружење са ложачима државних железница, а поднео је и акт по којему је одобрено ово сједињење. Даље, узима акт и чита о одобрењу Господина Министра саобраћаја, као и одобрење Дирекције речне пловидбе о наплати чланског улога путем спискова обустава.

Пошто је извршио ово објашњење и читање аката, претседник конференције Милован Милић, прочитао је резолуцију послату Господину Министру саобраћаја, која је донета на VIII Редовном Годишњем Конгресу, а који је одржан у Загребу, на дан 13 и 14 VIII 1932 године у којој један део те резолуције доноси одлуке конгреса и за ложаче државних бродова.

Претседник конференције, даје реч Лазару Кахриману, претседнику Акционог Одбора, који у своме говору подноси у неколико извештај о раду у прошлој години, али пошто је доста болестан молио је присутне чланове, да даљи извештај у име њега поднесе Вук Тошић, претседник надзорног одбора. Присутни су ово примили к знању и одобрили тражење Кахрима.

Затим претседник даје реч Вуку Тошићу, претседнику надзорног одбора, који у своме говору подноси детаљан извештај о раду у прошлој години као и о тешкоћама које подносе ложачи, а надаље подноси и извештај благајне читањем биланса, који су сви чланови са пуним поверењем одобрили и у свему признали за тачан и поштен рад досадање Управе.

Пошто је извештај Управе примљен са одобравањем, претседник конференције Милован Милић, предлаже да се пређе на даљи рад и да се почне са бирањем нове управе. Управа ће се бирати као и до сада док не буду нова Правила готова у којима је предвиђена VI Обласна управа, а која ће по одобрењу Правила предузети даљи рад према истим Правилима и бити II Обласна управа у Београду, при Дирекцији реч. пловидбе.

У даљем свом говору моли, да се у нову Управу изабере људи, који ће агилно и увек добро радити за добро Удружења. Милован Милић, предлаже, да се да 5 минута одмора, да би се нова Управа кандидовала и дала кандидациона листа нових чланова. Овај је предлог усвојен и настало је даље дебатоване око кандадације између чланова ложача бродова.

У овом међувремену Господин Поповић, секретар и изасланик Господина Директора Наумовића, напустио је конференцију, кога су присутни бурно поздравили и испратили.

После одмора од 5 минута, г. инжењер Митић, прочитао је из нових Правила, колико се чланова могу бирати у Управни и Надзорни Одбор.

После овога предложени су кандидати од стране чланова и у Управу Акционог Одбора изабрали су ове:

УПРАВНИ ОДБОР:

- Претседник Лазар Кахрима, ложач на броду
 I потпретседник Иван Марић, ложач на броду
 II потпретседник Илија Павловић, ложач на броду
 Секретар Милан Владић, ложач на броду
 Благајник Милан Милошевић, ложач на броду
 1) члан Михаило Маринковић, ложач на броду
 2) „ Јова Милошевић, ложач на броду
 3) „ Антон Завка, ложач на броду
 4) „ Иван Микалић, ложач на броду
 5) „ Милић Митровић, ложач на броду
 6) „ Петар Врањет, ложач на броду

НАДЗОРНИ ОДБОР:

- Претседник Вук Тошић, ложач на броду
 1) члан Милан Ђурђевић, ложач на броду
 2) „ Јосип Крпан, ложач на броду
 3) „ Јеротије Симовић, ложач на броду
 4) „ Веселко Беландија, ложач на броду

Пошто је нова Управа изабрана узео је поново реч Лазар Кахриман, који се је у своме говору захвалио на поновном поверењу те га изабрали за претседника. Лазар Кахриман, у своме даљем говору, скренуо је пажњу члановима присутним да ће се у будуће трудити као и до сада за добар рад Удружења и моли да му новоизабрани чланови увек помажу у заједничком раду.

Захвалио се је на поверењу и поздравио присутне чланове и обећао им је за још бољи напредак Удружења и труд за рад и добро свих чланова.

Пошто је Кахриман завршио говор, претседник конференције Милован Милић, скренуо је пажњу члановима нове Управе за поштен и исправан рад у Управи Удружења. Претседник Милован Милић, предлаже, да се садашњи новац који сада имају да на приплод у Поштанску штедионицу или Хипотекарну банку, како је то и предвиђено у новим Правилима, чланови су ово прихватили и одобрили. Претседник конференције, извештава присутне да се је скоро дневни ред исцрпљен и да је остала још 4 тачка и пита чланове шта ко има по истој тачци да извести или тражи.

Милан Милошевић, узима реч и у своме говору моли присутне чланове, да се Миловану Милићу, претседнику Централне управе призна једна мања свота новца за трошак, који је он учинио око потреба и рада за Акциони одбор и морао је из свога џепа давати ситне трошкове у току целе године за рачун Удружења ложаџа државних бродова.

Милован Милић, претседник конференције захвалио се је на ово и тражио је, да конференција донесе одлуку о месечној награди претседнику Лазару Кахриману, који је исто тако имао трошкове за рачун Удружења у току целе године, као и да се у будуће додели плата претседнику акционог одбора, секретару и благајнику.

Даље, Милорад Тодоровић, члан предлаже да се претседнику Лазару Кахриману, додели 150 (сто педесет) динара месечно, коме је овако скромна дневница односно месечни хонорар равна претседника других Обласних управа.

Милован Милић предлаже, да се претседнику додели 100 (сто) динара а секретару и благајнику по 50 (педесет) динара свакога месеца.

Присутни чланови одобрили су предлог претседника конференције Милована Милића, да се претседнику додели 100 (једна стотина) дин. месечно и секретару и благајнику по 50 (педесет) динара сваког месеца. Надаље претседник конференције предложио је да се хонорарном чиновнику Централне управе додели награда за рад у целој години, који је поред свог рада у Централној управи радио и послове Акционог одбора па је решено да Управни одбор по овоме донесе одлуку колико ће се чиновнику дати и да му одобрену своту за рад у целој години исплати.

Затим узима реч Лазар Кахриман, претседник који моли чланове да се пређе на решавање питања о давању новчане помоћи ложаџама дневничарима у случају болести. После мало дуже дебате и препирке око овога решено је:

да се ложаџама дневничарима исплаћује новчана помоћ по 10 (десет) динара дневно и то члану после 6 месеци чланства када је боловао најмање 15 дана у болници непрекидно, па до краја боловања. За чланове, који нису лечени у болници решаваће Управни одбор, ако се увери, да је заиста тај члан болешћу спречен да ради и онда ће донети одлуку о новчаној помоћи.

Ово исто важи само за чланове дневничаре. Важиће ова помоћ за чланове и који се лече у бањама.

Пошто је решено питање исплате помоћи претседник Милован Милић у даљем свом говору скреће пажњу члановима о давању савета за рад, од стране Господина Петра Стошића, почасног другог потпретседника, који је за цело време конференције био присутан и чланови су ово прихватили поздравивши громким гласом почасног потпретседника са ЖИВЕО!

Пошто је се захвалио Господину Стошићу претседник Милован Милић, исто тако се је захвалио и Господину Инж. Живојину Митићу, помоћнику шефа ложионице у Београду, кога су на исти начин поздравили чланови а који је исто тако био за све време рада конференције присутан.

Пошто је дневни ред био исцрпљен, онда се је Милован Милић, претседник захвалио члановима на овако добро посећеној конференцији као и на поверењу за претседника конференције и пожелео је свима члановима добар и успешан рад и напредак, да ново изабрану Управу потпомажу у свачему са заједничком и братском слогом, љубављу и искреном раду.

Конференцију је завршио у 19.15 часова.

Сви чланови су се разишли у добром расположењу и другарском опростају.

За секретара, Претседник конференције
Петар Живојиновић, с. р. Милован Милић, с. р.

Оверачи записника:

- 1) *Вук Тошић, с. р.*
- 2) *Милан Ђурђевић, с. р.*

† Josip Papeš

ložač, zv. II. ložionice Srp. Moravice

na dan 27-ga decembra 1932. god., posle teške bolesti, ispustio je svoju dušu, ostavljajući za sobom žalosnu suprugu sa troje nejake dece.

Pokojnog kolegu su otpratili na vječni počinak njegovi drugovi te mnoštvo građanstva, među kojima je pokojnik uživao dobar glas.

Pao je u oči lijepi vijenac drugova sa Sušaka koji je rešio grob pokojnika

Neka je viječna slava drugu Josipu.

Oblasna Uprava Zagreb.

ПРАВИЛНИК

Споредних принадлежности службеника државних саобраћајних установа

— наставак —

Члан 30.

Уз рачун путовања треба приложити:

- a) налог и одобрење за путовање, односно за путни паушал у оригиналу или овереном препису;
- b) решење о количини дневнице, у оригиналу или овереном препису (за путовање ван земље);
- v) уверења (потврде са жигом и потписом благajника) о плаћеним возним картама за путовање страним железницама и паробродима, као и домаћим;
- г) доказе за плаћени подвоз пртљага, као и оригиналне товарне листове за плаћени пренос покућанства страним железницама и паробродима, као и домаћим;
- д) уверења од надлежних власти о удаљености места за путовање колима и накнаду километраже;
- ђ) рачуне и признанице о плаћеним ситним трошковима за рачун државне управе (поштанске таксе итд.) за време путовања по службеној потреби;
- е) уверење државне и општинске месне власти ако је путовање невољно продужено услед удеса, болести или какве друге несреће;
- ж) као и остале исправе, у случају потребе и наређења.

Преглед и застарелост рачуна службеног путовања.

Члан 31.

Преглед (суперревизија) свих рачуна за службена путовања, поред прегледа при овери рачуна у дотичној јединици, а пре налога за исплату, врши се у контроли издавања сваке дирекције, а за Министарство саобраћаја у Генералној дирекцији државних железница и то по Правилнику за рачуноводство и финансије државних железница, који важи за цео ресор Министарства саобраћаја.

Члан 32.

Сва потраживања по овом правилнику застаревају, ако нису пријављена за шест месеци од дана свршеног путовања односно сеобе. У случају делимичне сеобе рокови за пријаву потраживања имају се рачунати независно један од другог.

Исплата рачуна службеничког путовања

Члан 33.

Исплата рачуна путних паушала, као и путних и седибених трошкова, вршиће се на терет и у границама за то буџетом одобрених кредита, оне буџетске године у којој је путовање по рачуну завршено, по прописима Правилника за рачуноводство и финансије државних железница.

— наставиће се —

PRAVILNIK

Sporednih prinadležnosti službenika državnih saobraćajnih ustanova

— nastavak —

Član 30.

Uz račun putovanja treba priložiti:

- a) налог и одобрење за путовање, односно за путни паушал у оригиналу или овереном препису;
- b) решење о количини дневнице, у оригиналу или овереном препису (за путовање ван земље);
- v) uverenja (potvrde sa žigom i potpisom blagajnika) o plaćenim voznim kartama za putovanje stranim železnicama i parobrodima, kao i domaćim;
- g) dokaze za plaćeni podvoz prtljaga, kao i originalne tovarne listove za plaćeni prenos pokućanstva stranim železnicama i parobrodima, kao i domaćim;
- d) uverenja od nadležne vlasti o udaljenosti mesta za putovanje kolima i naknadu kilometraže;
- đ) račune i priznanice o plaćenim sitnim troškovima za račun državne uprave (poštanske takse itd.) za vreme putovanja po službenoj potrebi;
- e) uverenje državne i opštinske mesne vlasti ako je putovanje nevoljno produženo usled udesa, bolesti ili druge kakve nesreće;
- ž) kao i ostale isprave, u slučaju potrebe i naređenja.

Pregled i zastarelost računa službenog putovanja

Član 31.

Pregled (superrevizija) svih računa za službena putovanja, pored pregleda pri overi računa u dotičnoj jedinici, a pre naloga za isplatu, vrši se u kontroli izdavanja svake direkcije, a za Ministarstvo saobraćaja u Generalnoj direkciji državnih železnica i to po Pravilniku za računovodstvo i finansije državnih železnica, koji važi za ceo resor Ministarstva saobraćaja.

Član 32.

Sva potraživanja po ovom pravilniku zastarevaju, ako nisu prijavljena za šest meseci od dana svršenog putovanja odnosno seobe. U slučaju delimične seobe rokovi za prijavu potraživanja imaju se računati nezavisno jedan od drugog.

Isplata računa službenog putovanja

Član 33.

Isplata računa putnih paušala, kao i putnih i selidbenih troškova, vršiće se na teret i u granicama za to budžetom odobrenih kredita, one budžetske godine, u kojoj je putovanje po računu završeno, po propisima Pravilnika za računovodstvo i finansije državnih železnica.

— nastaviće se —

† Vugrinčić Stjepan

Стручно удруženje ложаца држ. желез. у Загребу, јавља једну туžну вијест, је да члан и одличан пријатељ VUGRINČIĆ STJEPAN, послужителј зв. II. ложионице Загреб — гл. у својој педесетој години живота дне 3. II. о. год. † одлегао крутој смрти.

Ова прерана смрт је последица претрпљенога страха у savesном вршењу своје службе.

Дана 18. IX. 1926. год. налетео је са брзим возом бр. 6 у станицу Штрижовна Врполје на теретни воз бр. 90. са локомотивом 1090 и том приликом је само пуким случајем остао не озлеђен. Али од тога дана су се на њиме све више примећивали симптоми ослабљења и од претрпљенога страха је све више слабио и боловао, — но на жалост дошао је по њега још судбоноснији доживљај, после којег се није могао више опоравити.

4-ог III. 1927. год. на станици Капраг налетео је са експресним возом локомотива бр. 1001, на локомотиву за разврставање. и то на отвореној прузи те се том приликом локомотива експресног voза стројала у грабу тако, да се формално преврнула и kotaчи од локомотиве дошли у вис, — али, и опет, пуким случајем — болје рећи „по наредjenju неке више силе“, није се ником ништа догодило нити г. машиноводји Кежману, а нити нашем покојном другу Стјепану Vugrinčićу. Можемо напоменути, да како у првом, тако и у другом случају су skupa били г. машиноводја Дежман и наш покојни друг Стјепан.

Али опет један велики страх за његово већ иначе поремећеног здравља, био је од presudног значаја. Не много за тим, гг. лекари су могли констатовати да је његова болест само од потреса плућа, које је задобио приликом судара.

Од тада је све више и више слабио и боловао док најзад није својој крутој болести и подлегао.

У тишини али у prisustvu великога броја својих другова као и пријатеља из градјанства, међу којима је покојни uživao добар глас, испраћен је и однешен од стране својих другова на вјечно поћивалиште, које краси лијепи венач од свежег cvijeća а којег су даровали његови нераздвојни другови.

Нека је покојнику вјечна слава, а нама сазаљење.

Обласна Управа у Загребу.

Ложаћи ширите свој стручни гласник и ступајте у чланство.

Захвалнице

Обласној управи удружења ложача државних железница у Београду, најтоплије се захваљујем на исплаћеној ми помоћи у суми од динара 450 (четири стотине педесет) на име боловања.

Лука Додић,

ложач ложионице Београд.

Обласној управи удружења ложача у Београду, најтоплије се захваљујем на исплаћеној ми помоћи у суми од динара 430 (четири стотине тридесет), на име боловања.

Шиле Иван,

ложач ложионице Скопље.

Обласној управи ложача државних железница у Београду, најтоплије се захваљујем на исплаћеној ми помоћи у суми од динара 250 (две стотине педесет).

Павле Димитријевић,

ложач ложионице Скопље.

Potpisani, најтоплије се захваљујем Обласној Управи Удружења ложаца Држ. Желез. Загреб, што су ми притекли у помоћ приликом мого боловања са свотом од din. 150.—

Колар Иван,

ложац, ложионе Загреб гл.

Ovime се најискреније захваљујем Обласној Управи Удруж. Лож. Држ. Желж. Загреб, што су ми за моје боловање доделили суму од 250.— din.

Још једном се захваљујући на учиненој ми доброту, остajem уштив,

Блаžинић Мирко,

ложац ложионице Split.

Најтоплије се захваљујем Обласној Управи ложаца Држ. Желез. у Загребу што су ми притекли у помоћ приликом смрти мого непрежалjenoga муџа Стјепана служителја Загреб гл. са свотом од din. 1500.— коју своту су ми одмах у готовом исплатили.

Захваљујући се још једном, остajem с одличним поштовањем,

ud. Стјепана Vugrinčić.

Potpisani, најучтивје се захваљујем Обласној Управи ложаца држ. желез. у Загребу, што су ми за моје боловање предали своту од din. 150.— која ми по друшвеним правилима припада.

Захваљујући се још једном, остajem учтив,

Brkić Jovo,

ложац ложионице Osijek.

Ovime се најискреније захваљујем свима друговима мого непрежалjenoga супруга, који су ми у овим тежким данима притекли у помоћ са novcem, који су међусобом купили и то: ложиона Split са сумом од din. 384.—, ложиона Грачац са сумом од din. 430.— и ложиона Pakrac са свотом од din. 215.—

Захваљујући се још једном, а тако исто и обласној Управи ложаца Држ. Желез. у Загребу која ми је ту целу своту доставила остajem

с одличним поштовањем,

ud. Josipa Dpvodelića.